

Вероніка ДЗЮБЕНКО

здобувачка освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ

Науковий керівник – д. е. н., доцент кафедри менеджменту публічного управління та персоналу ТНЕУ Руслан АВГУСТИН

МЕХАНІЗМ ПІДТРИМКИ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА В РЕГІОНІ

Дієвими механізмами підтримки конкурентоспроможності в регіоні, що повинні набути широкого практичного застосування, є:

1) механізми бюджетної підтримки регіонального промислового розвитку: цільова фінансова допомога на проконкурентних засадах, надання якої повинно відбуватись за принципами прозорості, доступності та справедливості розподілу між промисловими товаровиробниками; субсидії вітчизняним підприємствам на відшкодування частини витрат на сплату процентів за кредитами, отриманими на реалізацію інвестиційних та інноваційних проєктів; бюджетні субвенції під певні проєкти та програми промислових підприємств для переходу на більш екологічні ефективні технології; дотації у високі технології та за високоякісну конкурентоспроможну промислову продукцію, що відповідає та перевершує світові аналоги; фінансування через спеціальні бюджетні фонди регіональних програм розвитку промисловості;

2) фінансові механізми стимулювання розвитку промисловості: держзамовлення, держзакупівлі та держконтракти на довгостроковій основі за ринковими цінами, а не мінімальними; податкові, митно-тарифні і валютні пільги для наукоємких та високотехнологічних виробництв; пільгове кредитування промислових підприємств за досягнутими ними результатами роботи, а не авансом; реструктуризація фінансової заборгованості; реструктуризація податкової заборгованості; державні гарантії і поручительства; регіональний інвестиційний фонд, сформований за рахунок певної частки екологічних платежів та податків, сплачених підприємствами регіону, кошти якого направлятимуться на підтримку та компенсацію витрат за еколого орієнтованими інвестиційними проєктами;

3) механізми регуляторного впливу: індикативне планування; державно-приватне партнерство; екологічні та техніко-економічні стандарти; надання державних гарантій; сертифікація промислової продукції відповідно до вимог міжнародних стандартів; державний контроль за експортно-імпортними операціями на регіональних промислових ринках; встановлення зовнішньоторгівельних пріоритетів; розробка заходів захисту українських виробників від недобросовісної конкуренції; помірні тарифні і нетарифні заходи з обмеження імпорту та розвитку експорту машин і обладнання; надання консалтингових, інформаційних, лізингових, іпотечних та інших послуг

функціонуючим, новоствореним та проєктованим промисловим підприємствам; підвищення рівня захищеності підприємницького середовища шляхом посилення правової, судової, інституційної відповідальності держави перед суб'єктами господарювання регіону; проведення більш жорсткої регулятивної політики й недопущення проявів монополізму та корупції; цінова підтримка промислових товаровиробників та інші.

Для посилення ефективності вказаних механізмів, доцільним вбачається реалізація наступних передумов:

- модернізація промислової інфраструктури та галузей промисловості на основі передових технологій;
- технологічне переозброєння промислового комплексу регіону;
- реструктуризація промисловості – перепрофілювання з традиційного індустріального розвитку на виробництво наукомісткої високотехнологічної продукції;
- поліпшення підприємницького середовища;
- активізація регіональної інвестиційно-інноваційної політики, зокрема, у розвиток останніх поколінь п'ятого технологічного укладу (комп'ютери, ракети, авіа– і електронна промисловість) і освоєння перших поколінь шостого укладу (інформаційні, біо– та нанотехнології);
- створення мережі інноваційних кластерів з виробництва конкурентоспроможної продукції;
- стимулювання розвитку інтелектуального капіталу;
- здійснення прогресивних структурних зрушень у промисловості та формування оптимальної структури промисловості в регіоні;
- активізація науково-дослідної роботи за пріоритетними напрямками структурної перебудови в промисловості регіону;
- реструктуризація промислового виробництва, спрямована на ліквідацію екологонебезпечних виробництв;
- створення екологічно чистих виробництв і випуск екологічно безпечних видів продукції;
- освоєння випуску нової промислової продукції задля розширення експортного потенціалу регіону;
- розвиток національної системи сертифікації продукції і систем якості, базуючись на міжнародних стандартах;
- формування та реалізація стратегії і політики підвищення конкурентоспроможності промисловості регіону;
- формування організованих збутових мереж.

Отже, закономірно постає питання надзвичайної актуальності – забезпечення конкурентоспроможності регіону, зокрема, з метою гарантування їх соціально-економічного та екологічного розвитку й досягнення фінансової стабілізації. Планомірний та динамічний ріст конкурентоспроможності

промисловості регіону можливий лише за умов комплексного застосування дієвих механізмів, спрямованих на створення сприятливих умов для розвитку вітчизняних промислових підприємств, обмеження діяльності міжнародних компаній при одночасному нарощенні експортного потенціалу національної промисловості.

Використані джерела

1. Клименко Ю. Л. Механізми державного управління підвищенням конкурентоспроможності промисловості регіону: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. управління: спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / Юрій Леонідович Клименко; Академія муніципального управління. К., 2011. 20 с.
2. Ковтун А. О. Сучасні підходи до розробки та реалізації антикризової стратегії розвитку промисловості регіону. *Ефективна економіка : електронне наукове фахове видання*. 2011. №1. URL: <http://www.m.nauka.com.ua/?op=1&j=efektyvna-ekonomika&s=eng&z=447>.

Наталія ДЗЬОБАН

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ
Науковий керівник – д.н.держ.упр., доцент, професор
кафедри менеджменту, публічного управління
та персоналу ТНЕУ Віталій ТОЛУБ'ЯК

ЗНАЧЕННЯ ПОСАДОВОЇ МОБІЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ У ПРОЦЕСІ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЇХ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

На професійний розвиток, як процес професійного вдосконалення та самовдосконалення, впливає професійна діяльність та організаційне середовище органу влади, особистісний розвиток та вимоги до посадової діяльності працівника. Професійний розвиток є частиною професійного життя індивіда у період його перебування на державній службі чи на посаді в органі місцевого самоврядування.

Професійна мобільність як інтегративна якість персоналу розуміється як якість індивіда, яка виявляється в набутті ним достатнього власного ресурсу, професійної компетентності, професійного досвіду, що забезпечують результативність професійної діяльності, швидке виконання посадових завдань у межах однієї професії, органу влади, установи, організації.

Широке розуміння поняття «професійна мобільність» включає в себе здатність, готовність та можливість людини здійснювати професійну діяльність у широкому контексті, набувати нових компетентностей (соціальних, особистісних, професійних та ін.) не в одній професії, а в умовах міжпрофесійних переміщень людини (міжпрофесійного типу професійної мобільності) [2, с. 130]. Умовно кажучи, це надпрофесіонал або